

अमा नाम रवेरग्निः सूर्यलोके प्रतिष्ठिता । तस्यां सोमो वसत्यस्या
ममावास्या प्रकीर्त्तिता । पाय्यधाय्येत्यादिना घ्यणि निपातः कृवृ
षसृजेत्यस्याप्रवृत्तिपक्षे कृजोहसृज्यासोरिति घ्यण् वाच्यं वचनीयं
निन्दमेव रुढं भुजवचेति घ्यणि कलनिषेधः ॥ ६३ ॥

अवश्यपाव्यं पवसे कच्चित्त्वं देवभाग्धविः । आसा
व्यमध्वरे सोमं द्विजैः कच्चिन्नमस्यसि ॥ ६४ ॥

ज०म०

अवश्यपाव्यमित्यादि । देवभाक् देवान् भजतइति भजोऽग्निः
तद्धविः कच्चित् किं पवसे पवित्रीकरोषि मन्त्रादिना झयोहोऽन्य
तरस्यामिति हकारस्य पूर्वसवर्णः पूजपवनइति भौवादिकः की
दृशमवश्यपाव्यमवश्यभावेन पावयितव्यमित्यर्थः ओरावश्यके
ण्यत् मयूरव्यंसकादित्वात्समासः लुप्तेदवश्यमः कृत्येतुं काममनसो
वनीति मकारलोपः सोममौषधिविशेषं आसाव्यमभिषवाहं अध्व
रे यज्ञे द्विजैः सह कच्चित्त्वं नमस्यसि आसुपुवपीति यत् ॥ ६४ ॥

भ०

अवेत्यादि । कच्चित्त्वं देवभाग्धविर्हव्यं पवसे अग्निसंस्कारादिना
पवित्रीकरोषि देवाय दातुमित्यर्थात् देवान् भजतइति ढाङ्गज
वहसहोविण शहोश्चपादेति हस्य घत्वं हविः कीदृशं अवश्यपाव्यं
अवश्यभावेन पवितुं पवित्रीकर्त्तुं योग्यं पूङ्गोऽधेयणोरावश्यक
इति घ्यण् जित्यन्तेजुङतोऽरिति त्रिः ओदौतोऽज्वत्तकद्यक्यञ्चा
इति अज्वद्भावात् जलायवायावइति आवादेशः क्रियाविशेष
णस्य द्वितीयान्तत्वात् तत्पुरुषः समासः द्यादित्यन्तपूर्वदानांष